

megjelentetése. A könyv egészéről pedig elmondható, hogy valóban afféle előszobában (tornácon) toporgás jellemzi: attól, hogy egy latin szó polyszemiája megidézi a poklot, még nem biztos, hogy a bűnről vagy a bűnhődésről tud vagy akar mondani valamit a beszélő (legfeljebb céloz rá), ahogy az sem, hogy akármilyen túlpontos víziókban számol be arról, hogyan érzékelünk egy tájat, egy jelenséget, egy fizikai állapotot, attól még tud vagy akar is arról pontosan nyilatkozni, vagy pontosan arról beszélni, hogy képtelen róla beszélni. Ebbe pedig bizony sokszor belezavarodnak a szövegek – ami a fentebb említett, hosszan kitartott, aprólékos, nyomasztó atmoszférájú leírások, illetve a merész képalkotási technika miatt nagy kár.

CSENDÉLET KÉT HALLAL ÉS KAGYLÓKKAL, 80×90 CM (AKRIL, VÁSZON) 2016.